

Nieuwsbrief PFR Updates - Nummer 07, 2017

Nummer 7, 2017

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:444](#) 09-02-2017

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:443](#) 09-02-2017

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2017:904](#) 31-01-2017

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2017:609](#) 26-01-2017

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2017:608](#) 26-01-2017

Rechtbank

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:1013](#) 24-01-2017

RECHTSPRAAK

Omgangsregeling grootouders; grootouders ontvankelijk in verzoek tot vaststelling omgangsregeling. Verzoek wordt wegens strijd met zwaarwegende belangen van het kind afgewezen.

Ter zake van de ontvankelijkheid van het verzoek van de grootouders tot vaststelling van een omgangsregeling overweegt het hof als volgt. Grootouders kunnen naar het oordeel van het hof alleen worden ontvangen in dit verzoek, indien tussen hun kleindochter en de grootouders een nauwe persoonlijke betrekking bestaat, welke op één lijn te stellen is met 'family life' in de zin van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

Het bestaan van een familierechtelijke betrekking is op zichzelf niet voldoende in gevallen als deze om aan te nemen dat sprake is van 'family life'. Tevens zal moeten blijken van bijkomende omstandigheden. Naar het oordeel van het hof is in de onderhavige zaak door de grootouders op basis van de stukken (met name de foto's van hen met hun kleindochter) en het verklaarde ter zitting aannemelijk gemaakt dat zij met de kleindochter vanaf haar geboorte regelmatig een goed contact hebben gehad en dat zij zeer betrokken zijn bij de kleindochter en haar gezondheid, welke betrokkenheid zich onder meer uit door frequente bezoeken ingeval van ziekenhuisopname van de kleindochter. Weliswaar heeft de vader ter zitting van het hof gesteld dat dit contact opgedrongen was en niet goed was voor de kleindochter, maar het hof stelt vast dat de grootouders bij de ondertoezichtstelling van de minderjarige als een netwerk betrokken zijn geweest en dat zij ook opgenomen zijn in het veiligheidsplan ten behoeve van de minderjarige. Dit wijst er niet op dat de bewuste contacten tegen de wil van de ouders van de minderjarigen plaatsvonden. Het hof is van oordeel dat deze contacten en bemoeienissen het normale contact tussen grootouders en een kleinkind te boven gaan. Op grond van het voorgaande en in het licht van het geldende internationaal recht en het daaruit voortvloeiende uitgangspunt dat een kind bij de identiteitsontwikkeling in beginsel belang heeft bij het opbouwen van banden met de naaste familieleden, kan naar het oordeel van het hof worden aangenomen dat sprake is van een dusdanige band tussen de grootouders en de minderjarige dat die is aan te merken als 'family life'.

Weliswaar is het laatste contact tussen de grootouders en hun kleindochter in december 2015 geweest en is er sindsdien geen contact meer geweest ten gevolge van het feit dat het contact tussen de ouders en de grootouders op initiatief van de ouders is verbroken. Maar louter uit dit vrij korte tijdsverloop kan naar het oordeel van het hof niet worden afgeleid dat tussen de grootouders en de minderjarige niet langer een nauwe persoonlijke betrekking bestaat als bedoeld in artikel 8 EVRM. Het hof acht grootouders ontvankelijk in hun verzoek tot vaststelling van een omgangsregeling.

Het hof wijst evenwel het verzoek af wegens strijd met zwaarwegende belangen van het kind.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 09-02-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:444

Zaaknummer: 200.193.738_01

RECHTSPRAAK

Partneralimentatie. Betaling door de vrouw aan de man. Geen limitering, wel een overweging van het hof dat, zodra het voor de man weer mogelijk is om betaalde arbeid te verrichten (per 13 oktober 2018), het hof het voorshands redelijk acht dat de vrouw dan minder uren per week kan gaan werken. Daarin is onder de nu bekende omstandigheden grondslag gelegen de te betalen bijdrage te wijzigen.

De vrouw is in hoger beroep gekomen van de aan haar opgelegde verplichting tot betaling van partneralimentatie.

Het hof wijst de gronden met betrekking tot de (aanvullende) behoefte van de man en de ingangsdatum af, en stelt op grond van de draagkracht van de vrouw de partneralimentatie lager vast. Ten aanzien van het verzoek van de vrouw om limitering overweegt het hof als volgt.

De man is met vervroegd pensioen gegaan. Daartoe is in samenspraak met de vrouw besloten. Op dit moment kan hij geen tijdelijke arbeidsovereenkomst aangaan, omdat het niet alleen fiscale consequenties heeft als hij eerder dan vijf jaar voorafgaand aan de pensioengerechtigde leeftijd gaat werken, hij kan na afloop van een tijdelijk arbeidscontract ook geen aanspraak meer maken op het vervroegd pensioen, en hij heeft momenteel nauwelijks WW-rechten opgebouwd.

De vrouw heeft ter zake van de limitering erop gewezen dat de man zich door het huwelijk geen opofferingen hoeft te getroosten en zijn verdien capaciteit is niet negatief beïnvloed door het huwelijk. Gelet op het feit dat beide partijen over enkele jaren AOW-gerechtigd zijn, hetgeen voor hen beiden inkomenswijzigingen teweegbrengt, kan een alimentatieplicht voor de duur van 12 jaar niet worden opgelegd.

Het hof wijst het verzoek om limitering of matigen af. Het hof overweegt wel als volgt. Als de financiële situatie van een van partijen daartoe aanleiding geeft, staat het hen vrij, zoals de rechtbank ook heeft overwogen, een procedure tot wijziging van alimentatie bij de rechtbank aanhangig te maken voor zover het partijen niet lukt in onderling overleg tot

overeenstemming te komen. De vrouw heeft in dit kader naar voren gebracht dat zij, gelet op haar leeftijd, op termijn minder uren wil gaan werken. Door haar alimentatieverplichting jegens de man voelt zij zich evenwel belemmerd in de mogelijkheden daartoe.

Het hof overweegt dat partijen ruim 28 jaar gehuwd zijn geweest. Uit hun huwelijk zijn thans meerderjarige kinderen geboren. De vrouw is niet veel jonger dan mijn man. Beiden naderen zij de pensioengerechtigde leeftijd. De vrouw heeft een fulltime baan, terwijl de man sedert enkele jaren vanwege het vervroegde pensioen niet meer werkt.

In het licht van het voorgaande en in aanmerking genomen hetgeen het hof heeft overwogen met betrekking tot de inspanningsverplichting van de man om betaalde arbeid te verrichten zodra dit weer mogelijk is (13 oktober 2018), acht het hof het voorshands redelijk dat vrouw op genoemde datum, Indien zij dat wenst, minder uren per week gaat werken. Voor zover dit haar draagkracht negatief zal beïnvloeden, is hierin dan naar oordeel van het hof alsdan, onder de thans bekende omstandigheden, een grondslag gelegen de door de vrouw aan de man te betalen bijdrage in zijn levensonderhoud te wijzigen. Het hof ziet echter geen aanleiding de duur reeds thans te bekorten.

Kanttekening: de overweging van het hof over een toekomstige wijziging van omstandigheden, die het hof thans al aanneemt, bindt de rechter die over de desbetreffende wijziging van omstandigheden alsdan heeft te oordelen, niet. Appellante is blij gemaakt met een dooie mus. SW

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 09-02-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:443

Zaaknummer: 200.192.557_01

RECHTSPRAAK

Ambtshalve onderbewindstelling na opheffing curatele door de rechtbank. Rechthebbende gaat in hoger beroep tegen de onderbewindstelling. Neef van rechthebbende is geen belanghebbende bij deze zaak.

Rechthebbende gaat in hoger beroep tegen de door de kantonrechter (ambtshalve) ingestelde onderbewindstelling na opheffing curatele. Het hof stelt vast dat de neef, omdat de onderhavige zaak niet rechtstreeks betrekking heeft op zijn rechten of verplichtingen, niet als belanghebbende kan worden aangemerkt in de zin van artikel 798, lid 1 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv). Evenmin behoort de neef – anders dan zijn moeder, de zus van de rechthebbende – tot de in artikel 798 lid 2 Rv genoemde personen/bloedverwanten die – naast de in lid 1 bedoelde persoon – in zaken van onder meer onderbewindstelling onder belanghebbenden worden verstaan.

De omstandigheid dat de wetgever aan de neef wel de bevoegdheid heeft toegekend instelling van een bewind te verzoeken, doet daaraan niet af. In dit verband is van belang dat de wetgever een onderscheid heeft gemaakt tussen degenen die een verzoek kunnen doen en degenen die als belanghebbenden worden beschouwd, zie *HR 12 september 2014, ECLI:NL:HR:2014:2665, NJ 2014/482*. Het hof stelt vast dat de neef niet om instelling van het bewind heeft verzocht. Hij is geen verzoeker in eerste aanleg die in de zin van artikel 806 lid 1, aanhef en onder a Rv, in verbinding met artikel 358 lid 2 Rv tegen de beschikking van 14 juli 2016 (incidenteel) hoger beroep kan instellen en dient ook niet op grond van artikel 361 lid 1 Rv te worden opgeroepen voor de behandeling van dat hoger beroep of anderszins als belanghebbende te worden betrokken in de onderhavige procedure. Temeer nu zijn moeder nog in leven is, kan hij niet tot de door de wet beoogde, beperkte kring van belanghebbenden – bij in dit geval een hoger beroep – worden gerekend. Dit betekent dat de neef in het door de rechthebbende ingestelde hoger beroep niet als belanghebbende is aangemerkt en dus verder niet in de onderhavige procedure is betrokken.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 31-01-2017

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2017:904

Zaaknummer: 200.196.962.A/01

RECHTSPRAAK

Partneralimentatie. Zo grievend gedrag van de vrouw die een van de kinderen naar Nigeria heeft overgebracht en daarvoor strafrechtelijk is veroordeeld, dat de onderhoudsverplichting definitief moet worden beëindigd. Vrouw wordt veroordeeld tot betaling van de werkelijke proceskosten.

In geschil is de partneralimentatie. Het hof is van oordeel dat van de man in redelijkheid niet gevergd kan worden dat hij enige bijdrage aan partneralimentatie aan de vrouw voldoet. Het hof heeft daartoe als volgt overwogen. De lotsverbondenheid is de voornaamste rechtsgrond voor partneralimentatie. Of ook daadwerkelijk een partneralimentatieverplichting in stand dient te blijven hangt af van de feitelijke situatie waarin de echtgenoten verkeren. Aan de rechter is een zekere discretionaire bevoegdheid toegekend om aan de hand van de wettelijke maatstaven en de overige omstandigheden van het geval te beslissen of daadwerkelijk een uitkering moet worden toegekend. Naar het oordeel van het hof heeft de vrouw door haar gedrag er blijk van gegeven dat de lotsverbondenheid tussen partijen als verbroken moet worden beschouwd. Tevens oordeelt het hof de gevolgen van het gedrag van de vrouw voor de man dermate grievend dat de onderhoudsverplichting van de man jegens de vrouw definitief dient te worden beëindigd.

Vaststaat dat de vrouw een van de drie kinderen van partijen op 12 maart 2015 aan het gezag heeft onttrokken door hem naar Nigeria te laten overbrengen en daar te houden. De vrouw heeft dat destijds zonder overleg met de man, die mede het gezag had over de minderjarige, besloten en is daarmee volledig voorbij gegaan aan de gevolgen daarvan voor het leven van de man en de kinderen. De man en de andere kinderen moesten de minderjarige ineens missen (zonder gelegenheid voor afscheid) en de man werd door de handelwijze van de vrouw geconfronteerd met allerlei procedures en bijbehorende (emotionele, praktische en financiële) lasten. Ook voor de minderjarige moet de impact groot zijn geweest. De minderjarige werd ineens geplaatst in een voor hem onbekende omgeving, verstoken van zijn vader en broertjes, en moest de in Nederland voor hem geplande hulp en begeleiding, alsmede zijn vertrouwde sociale omgeving, ineens missen. Het hof rekent het de vrouw zwaar aan dat zij tot op heden, ondanks die gevolgen voor de man en de kinderen en haar strafrechtelijke veroordeling op 9

oktober 2015, er geen blijk van heeft gegeven haar houding bij te willen stellen. De vrouw riskeert overigens tevens een nieuwe veroordeling, gelet op de omstandigheid dat zij de onttrekking van de minderjarige aan het gezag van de man kennelijk doelbewust in stand houdt. Uit de door de man in hoger beroep overgelegde stukken blijkt verder dat de vrouw de man in Nigeria van allerlei zaken heeft beschuldigd, waaronder fraude en valsheid in geschrifte. Een relevante onderbouwing van die beschuldigingen ontbreekt in deze procedure geheel, zodat het hof die beschuldigingen eveneens als grievend gedrag van de vrouw jegens de man heeft aangemerkt.

Het hof heeft de vrouw veroordeeld in de werkelijk gemaakte proceskosten aan de zijde van de man, omdat de vrouw evident in strijd met de wet heeft gehandeld en zij daarin volhardt. De man wordt daardoor nodeloos op kosten gejaagd. De vrouw is bovendien in beide instanties geheel in het ongelijk gesteld.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 26-01-2017

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2017:609

Zaaknummer: 200.190.002/01

RECHTSPRAAK

Partneralimentatie door de vrouw aan de man te betalen. Rechtbank had de vrouw veroordeeld tot betaling van € 71 per maand aan de man. Hof vernietigt en wijst inleidend verzoek van de man alsnog af wegens het niet aantonen van zijn behoefte aan alimentatie.

De rechtbank heeft de vrouw veroordeeld aan de man € 71 per maand aan alimentatie te betalen. De man gaat in hoger beroep. De vrouw stelt incidenteel appèl in.

De vrouw verzoekt in hoger beroep – kort gezegd – primair het verzoek van de man tot vaststelling van de partneralimentatie af te wijzen en subsidiair om te limiteren primair op grond van het ontbreken van lotsverbondenheid of anderszins.

Naar het oordeel van het hof is het gedrag van de man niet zodanig grievend geweest dat daarmee de lotsverbondenheid is verbroken.

Dat betekent dat het hof toekomt aan de vraag of en zo ja, in welke omvang partneralimentatie betaald zal moeten worden. De vrouw heeft de behoefte van de man ter discussie gesteld. Deze is ten onrechte aan de hand van de 60%-norm bepaald, terwijl de man geen inzage heeft gegeven in zijn daadwerkelijke behoefte. Ter zitting heeft de vrouw betoogd dat de man tot op heden en ondanks herhaald aangeven van de vrouw dat de man inzage dient te verstrekken geen financiële gegevens heeft overgelegd met betrekking tot zijn woonlasten en overige kosten, zodat hij zijn behoefte niet heeft onderbouwd. De man zou bij zijn moeder wonen en, op zijn ziektekosten na, geen lasten hebben, aldus de vrouw.

De man heeft geen behoeftelijst in het geding gebracht. Ter zitting heeft de man verklaard, net als zijn broer, bij zijn moeder te wonen en enkel bij te dragen aan eten en drinken en hiertoe aan zijn moeder iedere week een bedrag van € 50 over te maken.

Het ligt op de weg van de man, als degene die in de onderhavige procedure aanspraak maakt op een bijdrage van de vrouw in de kosten van zijn levensonderhoud, om de door hem gestelde behoefte te onderbouwen, nu de vrouw deze behoefte heeft bestreden. Aangezien de vrouw gemotiveerd naar voren heeft gebracht dat er in de onderhavige zaak aanleiding is om

af te wijken van de 60% norm, had het op de weg van de man gelegen om – zoals door hem ook was aangekondigd – zijn behoefte door middel van een behoeftelijst te onderbouwen. Nu hij dit heeft nagelaten, is het hof van oordeel dat de man – mede gelet op het feit dat hij bij zijn moeder woont en geen woonlasten heeft – zijn behoefte onvoldoende heeft onderbouwd. Reeds om die reden dient zijn inleidend verzoek om een bijdrage van de vrouw in zijn levensonderhoud te worden afgewezen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 26-01-2017

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2017:608

Zaaknummer: 200.187.144/01

RECHTSPRAAK

Gesloten jeugdhulp voor een 18-jarige. De jeugdige stemt niet in. Ouders zijn mentor en stemmen in. Kinderrechter is van oordeel dat de ouders als mentor niet zonder instemming van de jeugdige kunnen bepalen dat zij gedwongen in een gesloten jeugdhulpinstelling moet verblijven.

De jeugdige wordt op 30 januari 2017 achttien jaar. Zij verblijft sinds november 2015 vanwege haar ernstige psychiatrische problematiek in de gesloten jeugdzorg. De jeugdige heeft de neiging zich te onttrekken aan haar behandeling. De gedragswetenschapper concludeert daarover dat haar weglloopgedrag een diepgewortelde impuls is die al jaren bestaat en die niet zal veranderen. Vanwege haar problematiek is zij gebaat bij langdurige klinische behandeling op een gesloten psychiatrische behandelafdeling. Echter, er is nog geen plek voor de jeugdige bij de beoogde behandelafdeling. Alternatieven die door de gecertificeerde instelling (GI), in samenspraak met de jeugdige, de ouders en de behandelaars de afgelopen periode zijn onderzocht, bleken uiteindelijk niet passend. Voor de komende overbruggingsperiode is de gesloten jeugdzorg de meest passende en beschikbare plek voor de jeugdige, waartoe de GI een verzoek heeft ingediend.

Namens de jeugdige is gesteld dat het verzoek van de GI moet worden afgewezen omdat haar instemming met verblijf in gesloten jeugdhulp na haar achttiende verjaardag een vereiste is en deze instemming ontbreekt. De ouders zijn bij beschikking met ingang van 30 januari 2017 samen tot mentor (en bewindvoerder) van de jeugdige benoemd. Het mentorschap houdt – kort gezegd – in dat zij beslissingen kunnen nemen over bijvoorbeeld verzorging, verpleging, behandeling of begeleiding van de jeugdige. Zij behoren die beslissingen zoveel mogelijk in overleg met de jeugdige te nemen. De kinderrechter is echter van oordeel dat de ouders, in hun hoedanigheid van mentor, niet zonder instemming van de jeugdige kunnen bepalen dat zij tijdens haar meerderjarigheid gedwongen in een gesloten jeugdhulpinstelling moet verblijven.

De kinderrechter is met de GI, de ouders, de behandelaars en de gedragswetenschapper wel van oordeel dat een tijdelijke overplaatsing van de jeugdige naar (naar verwachting) meerdere

opeenvolgende crisisplekken niet in haar belang is en dat sprake is van zeer bijzondere en zwaarwegende omstandigheden, die maken dat voor een korte periode een machtiging gesloten jeugdhulp noodzakelijk en in het belang van de jeugdige is. Vanwege het complexe karakter van de zaak heeft de kinderrechter het verzoek voor het overige aangehouden en verwezen naar de meervoudige kamer van de rechtbank.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 24-01-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:1013

Zaaknummer: 515927